Lieta Nr.1A71009718
Lietas arhīva Nr. 1A-0097-18/25
ECLI:LV:VRT:2018:1008.1A71009718.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē 2018.gada 8.oktobrī

Vidzemes rajona tiesas
tiesnese A.Strupule
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 11.jūnija lēmumu Nr.D57/01/512636564/1.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektora Raimonda Maklakova 2018.gada 28.aprīlī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu -lēmumu Nr.512636564, /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības un, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devīto daļu, sodīts ar naudas sodu 30,00 EUR.

Protokolā - lēmumā norādīts, ka 2018.gada 28.aprīlī, plkst.18.00, transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, /adrese/, nav novietots uz brauktuves vai tās paplašinājuma, tādējādi, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktā noteiktās prasības.

/pers. A/ minēto lēmumu pārsūdzējis augstākā iestādē – Rīgas pašvaldības policijā.

Ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 11.jūnija lēmumu Nr.D57/01/512636564/1, atstāts negrozīts Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektora Raimonda Maklakova 2018.gada 28.aprīlī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.512636564, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Augstākā iestāde norādījusi, ka /pers. A/, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai lēmumā norādītajā vietā, bija ceļu satiksmes dalībnieks. Līdz ar to, sākotnēji braucot pa ceļu un vēlāk ar transportlīdzekli nobraucot no ceļa, kur novietoja transportlīdzekli stāvēšanai, viņš piedalījās ceļu satiksmē un viņam kā transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums ievērot atbilstošas Ceļu satiksmes noteikumu normas.

Norādīts, ka Ceļu satiksmes noteikumu 13.sadaļas "Ceļu satiksme dzīvojamās zonās" 141.punktā noteikts, ka transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai, ja tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. Savukārt, Ceļu satiksmes noteikumu 144.punktā minēts, ka šajā nodaļā minētās prasības attiecas arī uz daudzdzīvokļu namu pagalmiem. Norādīts, ka stāvēšanai dzīvojamā zonā ir paredzēti stingrāki noteikumi nekā to paredz Ceļu satiksmes noteikumu 11.sadaļas "Apstāšanās un stāvēšanas" normas.

Augstākā iestāde norādījusi, ka tādējādi daudzdzīvokļu namu pagalmos, kuros ir spēkā dzīvojamām zonām paredzētie ceļu satiksmi regulējošie noteikumi, automašīnas vadītājam ir jāievēro arī citi Ceļu satiksmes noteikumos minētie apstāšanās un stāvēšanas noteikumi, t.i., konkrētā gadījumā arī Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta noteikumi.

Augstākā iestāde konstatējusi, ka lēmumā norādītajā vietā brauktuvei nav speciāli izbūvētas nomales. No administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem - fotoattēliem un lēmuma, konstatējams, ka transportlīdzeklis ar diviem priekšējiem riteņiem novietots stāvēšanai ārpus ceļa vietā, kura nav uzskatāma ne par ceļa nomali, ne arī par brauktuves paplašinājumu.

Augstākā iestāde lietas izskatīšanas gaitā nav konstatējusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.pantā noteiktos apstākļus, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā un secinājusi, ka, lai sasniegtu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, lēmums jāatstāj negrozīts.

Vidzemes rajona tiesā no Rīgas pašvaldības policijas saņemta /pers. A/ 2018.gada 13.jūnija sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 11.jūnija lēmumu, kurā lūgts atcelt lēmumu Nr.D57/01/512636564/1.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka nepiekrīt Rīgas pašvaldības policijas lēmumam un pārsūdz to pilnā apjomā.

Sūdzībā norādīts, ka 2018.gada 28.aprīlī automašīna /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, novietota dzīvojamās zonas daudzdzīvokļu ēkas pagalmā /adrese/, daļēji (ar priekšējiem diviem riteņiem) uzbraucot uz zāliena. Inspektors kļūdaini konstatējis administratīvo pārkāpumu, proti, Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts, kurš ietverts noteikumu 11.sadaļā "Apstāšanās un stāvēšana", nosaka vispārīgus transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumus attiecībā pret noteikumu 13.sadaļu "Ceļu satiksme dzīvojamā zonā" ietverto 141.punktu un 144.punktu, kuri reglamentē transportlīdzekļa stāvēšanu dzīvojamās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos. Norādīts, ka abu tiesību normu priekšmets ir transportlīdzekļu novietošana stāvēšanai, taču Ceļu satiksmes noteikumu 141.punkts pieļauj arī citādāku transportlīdzekļu novietošanu stāvēšanai – tā, lai netiktu traucēta gājēju pārvietošanās vai citu transportlīdzekļu braukšana.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka piemērojot administratīvo sodu, nav konstatēts Ceļu satiksmes noteikumu 141.punkta pārkāpums, t.i., nav konstatēts, ka viņam piederošais transportlīdzeklis būtu traucējis pārvietoties gājējiem vai citu transportlīdzekļu braukšanu, tādēļ nav iestājies Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un nav iestājušies priekšnoteikumi administratīvajai atbildībai, kā arī nav piemērojams administratīvais sods. Transportlīdzeklis novietots daudzdzīvokļu nama pagalmā, kurā nav izvietotas citas ceļa zīmes, kas ierobežotu vai norādītu transportlīdzekļu speciālus novietošanas noteikumus. Transportlīdzeklis (daļēji) novietots brauktuves malā vietā, kur iespējams piebraukt, nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Norādīts, ka Ceļu satiksmes noteikumi neparedz aizliegumu transportlīdzekļa (daļējai) novietošanai ārpus ceļa (brauktuves), tajā skaitā, apstādījumu teritorijā vai zālienā.

2018.gada 19.jūlijā Vidzemes rajona tiesā saņemts Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Didža Kalniņa paskaidrojums, kurā norādīts, ka no lietā esošajiem materiāliem – foto attēliem un administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma, skaidri un viennozīmīgi izriet, ka 2018.gada 28.aprīlī /adrese/, transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, tika novietots ārpus ceļa, ārpus

ceļa paplašinājuma.

Norādīts, ka sūdzības iesniedzēja viedoklis par to, ka, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai daudzdzīvokļu namu pagalmā, nav jāievēro Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā paredzētie vispārīgie transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumi, nav pamatots. Norādīts, ka, ņemot vērā Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļā noteikto dzīvojamās zonas būtību, dzīvojamās zonas pagalmos ietvertais īpašais regulējums ir atzīstams par papildus nosacījumu vispārīgām apstāšanās un stāvēšanas prasībām, kas noteiktas Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā, nevis kā vispārīgo prasību izslēdzošs nosacījums. Tādējādi, dzīvojamās zonās ir jāievēro gan vispārīgie Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktie stāvēšanas un apstāšanās noteikumi, gan papildus arī Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļā noteiktais.

Paskaidrojumā norādīts, ka, ņemot vērā tiesu prakses piemērus analoģiskās situācijās, atzīstams, ka sūdzības iesniedzēja Ceļu satiksmes noteikumu 141.punkta un 144.punkta interpretācija nav pamatota un sūdzības iesniedzēja arguments, ka daudzdzīvokļu namu pagalmos nav jāpiemēro vispārīgās tiesību normas par transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu, ir noraidāms.

Norādīts, ka no lietas materiāliem pievienotajiem fotoattēliem nepārprotami secināms, ka transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, ar abiem priekšējiem riteņiem ir novietots stāvēšanai publiskajos apstādījumos, ārpus ceļa, vietā, kura nav uzskatāma ne par ceļa nomali, ne arī par brauktuves paplašinājumu. Administratīvā pārkāpuma konstatēšanas vietā nav izvietotas ceļa zīmes, kas norādītu uz to, ka šī vieta ir stāvvieta. Faktiski transportlīdzeklis ir atstāts ārpus ceļa, iebraucot publiskajos apstādījumos. Norādīts, ka konkrētajā gadījumā citādā veidā, kā vien sākotnēji braucot pa ceļu un vēlāk uzbraucot uz publiskajiem apstādījumiem, sūdzības iesniedzējs nevarēja pārvietot transportlīdzekli. Tātad, sūdzības iesniedzējs pirms transportlīdzekļa novietošanas, piedalījās ceļu satiksmē un viņam, kā transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums ievērot ceļu satiksmes noteikumus regulējošas tiesību normas, tajā skaitā, Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktu, kas neatļauj transportlīdzekļa novietošanu publiskajos apstādījumos.

Rīgas pašvaldības policijas pārstāvis lūdz tiesu noraidīt /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 11.jūnija lēmuma Nr.D57/01/512636564/1 atcelšanu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu nolemts administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt rakstveida procesā.

Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā lietas dalībniekiem paziņots. Tiesneša noteiktajā termiņā lietas dalībnieki nav pieteikuši noraidījumu tiesnesim un nav lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesnese atzīst, ka pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta astotā daļa noteic, ka tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē. Tādējādi, tiesai ir tiesība pārbaudīt tikai tos pierādījumus, kas tiesai ir iesniegti.

Tiesnese konstatē, ka lietā nav apstrīdēts fakts, par to, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, 2018.gada 28.aprīlī pulksten 18.00, bija novietots stāvēšanai protokolā norādītajā vietā.

Lietā ir strīds par to, vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai ārpus brauktuves vai tās paplašinājuma un, vai transportlīdzekļa vadītājs ir saucams pie administratīvās atbildības pēc Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devītās daļas.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 114.punkts noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā ir izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 141.punkts noteic, ka transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devītā daļa noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Lai iestātos Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devītajā daļā paredzētā atbildība, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai ārpus ceļa.

Tiesnese atzīst, ka ar lietā esošajiem materiāliem – fotoattēliem, konstatējams, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ar diviem priekšējiem riteņiem ticis novietots stāvēšanai ārpus ceļa vietā, kura nav uzskatāma ne par ceļa nomali, ne par brauktuves paplašinājumu.

Tiesnese konstatē, ka lietā nav apstrīdēts fakts, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanas vietā nav izvietotas ceļa zīmes, kas norādītu uz to, ka šī vieta ir stāvvieta. Sūdzības iesniedzējs, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai protokolā norādītajā vietā (publiskajos apstādījumos), piedalījās ceļu satiksmē un viņam kā transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums ievērot atbiltsošās tiesību normas. Līdz ar to viņš ir pārkāpis likumu un ir saucams pie administratīvās atbildības.

Lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie atbildības par izdarīto pārkāpumu, nav nepieciešams konstatēt sekas, proti, nav nepieciešams fiksēt brīdi, kad transportlīdzeklis reāli kādam citam transportlīdzeklim vai gājējam traucējis, jo novietojot automašīnu stāvēšanai, ir jāpārliecinās par konkrētās vietas režīmu.

Sūdzības iesniedzējs atsaucies uz likuma "Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 8.panta trešo daļu, bet šis likums jau 2012.gada 1.jūlijā ir zaudējis spēku.

Tiesnese atzīst, ka nav pamatots sūdzības iesniedzēja viedoklis par to, ka viņa rīcībā nav konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta pārkāpums.

Administratīvā apgabaltiesa 2008.gada 24.novembra spriedumā lietā Nr.A42429306 (143/AA43-1267-08/5) atzinusi, ka […Ceļu satiksmes noteikumu 13.sadaļa, kas regulē ceļu satiksmi dzīvojamās zonās, neizslēdz citās Ceļu satiksmes noteikumu sadaļās ietverto normu attiecināšanu uz pārkāpumiem, kas izdarīti dzīvojamās zonās. Citiem vārdiem, Ceļu satiksmes noteikumu 13.sadaļas regulējums nosaka papildus ierobežojumus ceļu satiksmei dzīvojamās zonās, taču tas nenozīmē, ka dzīvojamā zonā nevar tikt izdarīts citu Ceļu satiksmes noteikumu sadaļu normu pārkāpums….]. Spriedumā norādīts, ka [… transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, - transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. …. Tomēr, ja dzīvojamajā zonā konstatēts tāds apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpums, kas regulēts 11.sadaļas punktā, …… atbildība par šīs normas pārkāpšanu netiek izslēgta tikai tādēļ, ka pārkāpums noticis dzīvojamā zonā.].

Tiesnese atzīst, ka lietā ir pierādīta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta devītajā daļā paredzētā pārkāpuma esamība un /pers.

A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesnese atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un lēmumā sniegtais pamatojums ir pietiekams.

Līdz ar to tiesnese pievienojas iestādes lēmuma motivācijai un izvērstāks argumentu izklāsts par sūdzībā norādītajiem apstākļiem nav nepieciešams.

Tiesnese secina, ka iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13], 289.[17], 289.[18]pantu, tiesnese

nosprieda

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 11.jūnija lēmumu Nr. D57/01/512636564/1, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā var pārsūdzēt (noprotestēt) Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2018.gada 8.oktobrī, pieejams Vidzemes rajona tiesas kancelejā: Rūpniecības ielā 8, Alūksnē.

Tiesnese A.Strupule